

ærede Minister stillet bestemte Ændringsforslag til de forskellige foreliggende Forslag, saa havde de som Ændringsforslag kommet under Overveelse, og jeg tør sige, at de vilde være blevne antagne, forsaavidt det paa nogen Maade kunde være gjorligt; thi vi have seet, at Rigsdagen i saa Henseende rækker sig overordentlig langt for at tilfredsstille alle billige Fordringer igjennem Regjeringens Ændringsforslag, og at den kun har nægtet saadanne, hvis Ubillighed man troede var saa almindelig erkjendt, at man maatte betragte deres Fremtræden som eensbidig.

Jeg har saaledes, troer jeg, foreløbigt behandlet, hvad der foreligger, og skal afvente det Nærmere.

Krigsministeren: Den Deel af det ærede Udvalgs Forslag, som jeg skal tillade mig at imøbegaae med nogle Bemærkninger, er Ændringsforslaget til § 15, ifølge hvilken Udskrivningen til Hæren og Flaaden og Naturalpræstationer skal være Gjenstand for Kongerigets særlige Lovgivning. Den høitagtede Premierminister har allerede i det Væsentlige udtalt de Grunde, som tale derimod, og yttret, at det synes, som om det ærede Udvalgs Ordfører ikke rigtigt havde opfattet Hensigten med Regjeringens Tanke, nemlig den, at Lovgivning en skulde være fælles for disse Anliggender, men derimod ikke Bestyrelsen. Den ærede Ordfører har anført, at en fælles Bestyrelse for disse Anliggender — Udskrivningen af de forskellige Naturalpræstationer, derunder indbefattet Udskrivning af Mandskab, — vilde støde paa særlige Bønseligheder, naar det skulde underlægges en fælles Autoritet, hvilken Autoritet han antog vilde være Krigsbestyrelsen. Den ærede Ordfører gjorde ved denne Leilighed opmærksom paa, at Udskrivning af Naturalpræstationerne har hidtil været udført paa meget forskellige Maader i de forskellige Landsdele; — dette har vistnok med Rette været anseet som mindre heldigt. Nu kunde dette rigtignok synes at tale for, at Bestyrelsen skulde være fælles, hvorved denne Ueensartethed kunde undgaaes. Dette er imidlertid ikke Regjeringens Tanke, fordi den erkjender, at der derved vil opstaae adskillige Bønseligheder. Det er derimod Lovgivningen,

som Regjeringen vil, at der skal være fælles, og ikke Administrationen; denne sidste kan være forskjellig, det vil sige, den kan vedblive at være i de samme Hænder, hvori den nu er. Administrationen af de forskellige Gjenstande, hvorom her er Tale, nemlig Udskrivning af Mandskab og Heste samt andre Naturalpræstationer til Armeen, forterer i Kongeriget under Indværgsministeren og Justitsministeren og i Hertugdømmerne under disses Ministre; tidligere forterede de deels under det kongelige Renteskammer og deels under de to Cancellier for Kongeriget og for Hertugdømmerne, hvoraf Følgen var, at Lovgivningen under den absolute Regjeringsform, skjøndt den bragtes i Anvendelse af forskellige Autoriteter, dog hovedsagelig var ganske eensartet, og hvorfor? fordi den absolute Magt og den øverste Lovgivning var concentreret i een Person. Magtet der saaledes var to Love for Udskrivningen og to Love for Indkvarteringsvæsenet for Monarchiet og for Hertugdømmerne, saa vare de dog hovedsagelig eensartede, fordi de concentrerede sig i den øverste Lovgivnings Autoritet. Dette vil derimod ikke længere kunne være Tilfældet, naar denne Lovgivning skal fortere under tre forskellige Folkerepresentationer; thi der i den derved fremkomme tre forskellige Udskrivningslove, hvilket vilde føre til den allerstørste Ulighed, og i et lille Land, som det danske Monarchie, være en høj Grad af Anomalie. Den ærede Rigsdagsmand har vel sagt os, at der i andre Lande har bestaaet og kan bestaae forskellige Udskrivningsregler i de forskellige Provindser; men han har ikke oplyst de mange Mangler, som derved ville findes, og jeg skal derfor tillade mig at gjøre opmærksom paa nogle af dem. Barnepligtstiden er nu her i Monarchiet ansat til 16 Aar; var der nu tre forskellige Lovgivningsforsamlinger i den Retning, saa vilde der snart indtræde Afvigelse derfra. I den ene vilde man holde fast ved 16 Aar, i en anden vilde man maaffee foreslaae 12 eller 10 Aar. Tjenestetiden i Fredstid vilde formodentlig ogsaa komme til at variere betydeligt; i hele Monarchiet er den for tiden i Reglen 16 Maanedes eller to Aar, og noget mere for enkelte Tropeafdelinger; men forskellige Lovgivninger i denne Retning,